

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 9C/28/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8710201693
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Kohút
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2012:8710201693.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad sudcom JUDr. Marekom Kohútom, v právnej veci žalobcu: O. U., nar. XX.X.XXXX, bytom I. XX/X, K. proti žalovaným: v 1. rade A. P., zastúpená M. A. A. P., so sídlom Ž. G. XX, K., v 2. rade A. O. Y., so sídlom K. XX, K., práv. zast. JUDr. Renátou Bačárovou, LL. M advokátkou, AK so sídlom Hlavná 11, Prešov, v 3. rade U. K., so sídlom Š. XX, K., práv. zast. Mgr. Milošom Čičmancom, advokátom, AK so sídlom Rastislavova 3468/36, Poprad, v 4. rade C. A. Ú. O., so sídlom G. M. X, O., v 5. rade T. B. O. - W., s miestom podnikania I. O. Z. XXX, IČO: XXX XX XX, v 6. rade V. Ú. O., so sídlom I. X, O. o zaplatenie nemajetkovej ujmy vo výške 16.596,96 eur s prísl., takto

rozhodol:

Žalobu v celom rozsahu **z a m i e t a**.

Žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

Žalobca sa návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 12.2.2010 doplneným na základe výzvy súdu podaním doručeným M. A. A. dňa 10.3.2010, ktoré bolo tunajšiemu súdu postúpené 29.3.2010 a ďalej doplneným podaniami žalobcu zo dňa 19.5.2010 a dňa 18.8.2010 domáhal, najskôr len voči žalovanému v 1. rade a neskôr počas konania, keď súd uznesením č.k. 9C/28/2010-70 zo dňa 10.10.2011 pripustil vstup do konania ostatných žalovaných tak ako to je uvedené v záhlaví tohto rozhodnutia, zaviazat' všetkých žalovaných spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 16.596,96 eur.

Svoj návrh žalobca odôvodnil porušením Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd, klientelizmom a diskrimináciou žalobcu prokurátorom Okresnej prokuratúry O. B.. M. I. vo veciach vedených na Okresnom súde O. pod sp. zn. 11C/992/80 a sp. zn. 13C/1238/90, čím bola žalobcovi spôsobená nemajetková ujma v požadovanej výške. Konkrétne mala táto nemajetková ujma žalobcovi vzniknúť podľa jeho vyjadrenia z toho dôvodu, že poškodenie žalobcu bolo vedomé, a to zakrývaním porušovania zákonov Okresným súdom v O. vo vyššie uvedených konaniach ako aj v ďalšom konaní 9C/280/1991 týkajúceho sa nezákonného vyvlastnenia majetku, krádeže rodinných financií pod nezákonným konaním samosudcov Okresného súdu v O. a príslušných trestnoprávných orgánov regiónu O..

Ďalej žalobca poukázal na konania vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 19C/152/09 a 19C/158/09 ako aj na konanie pred Krajským súdom v O. vedené pod sp. zn. 3S/32/2006, v ktorých mali príslušné súdy, štátne orgány ako aj orgány samosprávy porušiť ústavné práva žalobcu svojím nesprávnym postupom v týchto konaniach, čím mala žalobcovi vzniknúť nemajetková ujma v požadovanej výške. Za túto spôsobenú škodu súd podľa žalobcu spoločne a nerozdielne zodpovední funkcionári štátnych orgánov Slovenskej republiky.

Na pojednávaní dňa 26.1.2011 doplnil žalobca odôvodnenie svojho návrhu v tom smere, že si svoj návrh uplatňuje na základe porušenia jeho práv marením spravodlivosti sudcami resp. bývalými sudcami Okresného súdu O. JUDr. B. I., JUDr. M. C., JUDr. Š. A. a JUDr. Š. J., ktorí pod vedením bývalého predsedu Okresného súdu O. JUDr. B. A. ako aj terajšieho predsedu JUDr. Y. J., za ktorých postup zodpovedá Ministerstvo spravodlivosti SR, ktoré navyiac nevyhovelo žiadosti žalobcu, ktorou si uplatnil nárok na náhradu škody, ktorá mala vzniknúť žalobcovi nesprávnym úradným postupom a nezákonným rozhodnutím Okresného súdu O. a Krajského súdu C.. Nesprávny úradný postup ďalej žalobca videl v tom, že Ministerstvo spravodlivosti SR marilo spravodlivosť a nepreskúmalo dôsledne veci uvedené žalobcom.

Žalovaný v 1. rade sa k návrhu vyjadril písomným podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 7.1. 2011 v ktorom uviedol, že žalobca si žiadosťou zo dňa 18.12.2004 obdržanou 19.1.2005 uplatnil na Ministerstve spravodlivosti Slovenskej republiky náhradu škody podľa zákona 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom za údajný nesprávny úradný postup a nezákonné rozhodnutie Okresného súdu v O.. Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky žiadosť žalobcu prerokovalo a žiadosti stanoviskom číslo 2191/2005-542/16 zo dňa 11.5.2005 nevyhovelo.

Žalovaný v 1. rade poukázal vo svojom vyjadrení na ust. § 1 ods. 1 zák. č. 58/1969 Zb. v spojení s ust. § 4 ods. 1 veta prvá cit. zákona s tým, že žalobca nepreukázal, že ním uvedené rozhodnutia Okresného súdu O. boli po nadobudnutí právoplatnosti zrušené nadriadeným súdom pre nezákonnosť, a tým podľa žalovaného v 1. rade nevznikol žalobcovi právny titul na náhradu škody.

S poukazom na uvedené preto žalovaný v 1. rade žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť a nepriznať žalobcovi náhradu trov konania s tým, že žalovaný v 1. rade si náhradu trov konania v konaní neuplatnil.

K tomuto vyjadreniu žalovaného v 1. rade žalobca vo svojom vyjadrení doručenom tunajšiemu súdu dňa 31.1.2011 uviedol, že žalovaný v 1. rade odmietnutím náhrady škody spôsobenej žalobcovi nezákonným vyvlastnením pozemkov pod diaľnicu D1 v úseku M. - B., nerešpektoval ústavné práva žalobcu.

Národná diaľničná spoločnosť podľa žalobcu na základe porušenia Dohovoru o ľudských právach a zmarenia spravodlivosti Obecným úradom K. porušila žalobcove práva pričom žalobca označil ako ďalších účastníkov konania osoby, ktoré sú uvedené v záhlaví tohto rozsudku. Z dôvodu nezákonného vyvlastnenia pozemkov pre tento úsek diaľnice si žalobca uplatnil spôsobenú majetkovú ujmu 16.596,96 eur.

V ďalšom žalobca poukázal na údajné korupčné správania Q. U., rod. K., nar. XX.X.XXXX vo veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 12C/1993/1982, ktorú pojednával bývalý sudca tunajšieho súdu JUDr. Š. J. ako aj na ďalšie protizákonné konania iných osôb najmä údajnej vrahyne P.Á. a údajného skorumpovaného advokáta JUDr. M. O., ktorý ju zastupoval. Týmto konaním došlo podľa žalobcu k hrubému porušeniu dobrých mravov a zo strany JUDr. O. k mareniu spravodlivosti v prospech korumpovateľky.

Vo svojom ďalšom podaní, ktoré žalobca ako všetky podania písal rukou a ktoré bolo dopisované na fotokópiu uznesenia Krajského súdu v O. č.k. 19NcC/4/2011 zo dňa 15.3.2011, v ktorom okrem iného opätovne poukázal na protiprávne konanie niektorých sudcov Okresného súdu O. ako aj obce K. pri predaji obecných pozemkov, spochybnil žalobca objektivitu a nestrannosť sudcu JUDr. M. C. v prejednávanej veci, pričom zároveň poukázal aj na svoje poznatky o jeho bratovi JUDr. M. C., advokátovi, ktorý mal vymáhať dlh od pána A. v Urbáre obce K., ktorý je však stále nevyhovený. Zároveň žalobca poukázal týmto svojím podaním na stratu časti parcely č. XXXX v rámci ROEP, ktorá mala byť odcudzená obci a predaná pánovi K.. Rovnako žalobca poukázal na špekulatívne konanie zamestnancov Správy katastra O. s tým, že bývalý predseda Okresného súdu O. JUDr. Y. J. vedome, násilne a diskriminačne vyvlastnil súkromný pozemok. Zároveň podotkol, že uznesenie predsedníčky senátu Krajského súdu v O. JUDr. J. A. nemôže brať vážne, lebo táto tieto ním uvádzané skutočnosti neskúmala. Vzhľadom na vyššie uvedené „spiknutie“ Okresného súdu O. spojené s marením spravodlivosti a zlyhaním sudcovskej imunity vyvrátil žalobca podľa svojho vyjadrenia primitívne výhovorky samosudcov Okresného súdu v

O., ktoré sú podľa žalobcu porušením Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd, konkrétne článku 6, 14 a 17 tohto Dohovoru.

Ďalej žalobca uviedol, že sa obrátil v tejto veci na Ústavný súd Slovenskej republiky a zároveň zaslal sťažnosť na Európsky súd pre ľudské práva v Štrasburgu, ktorý ho pochopil hneď na prvýkrát. Týmto rozdielnym postupom Európskeho súdu pre ľudské práva v porovnaní so sudcami Okresného súdu O., ktorí veci podľa žalobcu riešia nespravodlivo a nezákonným postupom s vydávaním nezákonných rozhodnutí, chcel žalobca primäť tunajší súd, aby rešpektoval „vyššie justičné orgány“.

S poukazom na vyššie uvedené oznámenia a tvrdenia žalobcu ako aj s poukazom na skutočnosť, že uznesením Krajského súdu v O. sp. zn. 6NcC/24/2011 zo dňa 27.10.2011 bol JUDr. M. C. vylúčený z prejednávania a rozhodovania vo veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 9C/144/2010, pričom ako žalobca v tomto konaní vystupovala tá istá osoba, ktorá je účastníkom konania vedeného pod sp. zn. 9C/28/2010, vzniesol JUDr. M. C. námietku zaujatosti pre konanie a rozhodovanie v tejto veci nakoľko mal za to, že vyššie uvedené rozhodnutie Krajského súdu v O. ako aj žalobcom vyššie uvádzané tvrdenia zakladajú dôvod, pre ktorý by mal byť vylúčený z pojednávania a rozhodovania v tejto veci.

Krajský súd v O. svojim uznesením sp. zn. 7NcC/19/2011 zo dňa 15.12.2011 rozhodol, že sudca JUDr. M. C. nie je vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci sp. zn. 9C/28/2010 vedenej na Okresnom súde O..

Žalovaný v 2. rade vo svojom podaní doručenom tunajšiemu súdu dňa 25.5.2012 súdu uviedol, že z predložených dokladov nevyplýva, z akého dôvodu si uplatňuje žalobca žalovanú sumu vo vzťahu k žalovanému v 2. rade, akým postupom žalovaného v 2. rade mala vzniknúť žalobcovi škoda a kedy malo dôjsť k vzniku škody.

Zo zápisnice z pojednávania dňa 26.1.2011 podľa žalovaného v 2. rade vyplýva, že žalobca sa domáha nesprávneho úradného postupu Ministerstva spravodlivosti SR. Plnenie úloh zo strany žalovaného v 2. rade však nie je nijako spojené s postupom (činnosťou) Ministerstva spravodlivosti SR. Nakoľko žalobca svoj nárok voči žalovanému v 2. rade doposiaľ neozrejnil a žalovaný v 2. rade ani neeviduje, žeby si u neho žalobca uplatnil nejakú pohľadávku, vzniesol žalovaný v 2. rade z hľadiska právnej istoty námietku premlčania, pričom v danom štádiu konania považoval nárok žalobcu voči nemu za nedôvodný a navrhol žalobu vo vzťahu k žalovanému v 2. rade zamietnuť.

Na ostatnom pojednávaní žalobca zotrval na svojom návrhu v celom rozsahu, keď žiadal zaviazať všetkých žalovaných spoločne a nerozdielne na zaplatenie sumy 16.596,96 eur ako nemajetkovú ujmu, ktorá pozostáva z psychickej traumy a následným poškodením zdravia žalobcu s diagnózou diabetes melitus.

Konkrétne mal žalovaný v 1. rade túto nemajetkovú ujmu žalobcovi spôsobiť prostredníctvom svojho predchádzajúceho právneho zástupcu na pojednávaní dňa 26.1.2011, ktorý nedodrжал zákonnosť a Právny poriadok SR, čím žalobcovi spôsobil psychickú traumu tým, že opakovane nechal spôsobiť súdneho prietahy ako najvyšší orgán Ministerstva spravodlivosti SR. Poverený zástupca žalovaného v 1. rade JUDr. O. obhajoval nezákonnosť štátu, pričom ďalej žalovaný v 1. rade porušil článok 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd, konkrétne zákaz diskriminácie tým, že odmietol rešpektovať práva žalobcu, ktoré si uplatnil voči žalovanému v 1. rade a ďalej článok 17 tohto Dohovoru, keď JUDr. O. poškodil práva žalobcu tým, že ako zástupca žalovaného v 1. rade nerešpektoval práva žalobcu.

Konkrétne suma 16.596,96 eur pozostáva podľa žalobcu z náhrady za 1 m² vyvlastnenej pôdy vo výške 2.489,54 eur, sumy 66,39 eur ako sumy, ktorú má žalobcovi vrátiť Daňový úrad z dôvodu, že mu to nariadil Krajský súd. Podľa žalobcu je síce pravdou, že Krajský súd vo svojom rozhodnutí č.k. 3S/32/2006-56 zo dňa 24.7.2007 uložil vrátiť Daňovému úradu A. len sumu 1.800,- Sk pričom žalobca zaplatil 2.000,- Sk, preto chce vrátiť rovných 2000,- Sk, t.j. 66,39 eur. Zostatok svojho nároku do celkovej sumy 16.596,96 eur, si žalobca podľa svojho vyjadrenia uplatňoval titulom poškodenia svojho zdravia, psychickej traumy zo strany všetkých žalovaných, lebo títo všetci sú zodpovední ako zástupcovia štátu. Žalovaný v 3. rade a Okresný súd O. mali žalobcu poškodiť tým, že jeho matka Q. U., rod. P. bola vdova a žalovaný v 3. rade spolu s Okresným súdom O. nechránili a nerešpektovali práva žalobcu za

účasti JUDr. O., ktorý spolu so svojou manželkou, vtedy štátnou notárkou, mali prijať úplatok s čím sa žalobca obrátil na žalovaného v 1. rade a Generálnu prokuratúru, ktorí tieto podozrenia žalobcu zamietli z dôvodu údajného skorumpovania v tom čase sudkyne Okresného súdu Poprad a v súčasnosti sudkyne Krajského súdu O. JUDr. M. C.. Títo všetci spoločne a nerozdielne podľa žalobcu marili spravodlivosť, pričom v konflikte záujmov a sebaobohatenia sa z ukradnutých rodinných úspor v sume 776.000,- Sk, čím „mafia“ spoločne a nerozdielne praktikami ŠtB porušila práva žalobcu ako najmladšej štvormesačnej siroty. Podľa žalobcu JUDr. M. C. toto všetko riadila, keď bola organizátorkou justičného podvodu v kauze 11C/992/80, ktorá nadväzovala na kauzu, kde zbytočnými prietiahmi predĺžila konanie vedené pod sp. zn. 13C/1238/1990 o desať rokov, ktoré sa podľa žalobcu napája na konanie 9C/280/1991, v ktorom bývalý predseda Okresného súdu O. JUDr. Y. J. podľa žalobcu zneužil svoju funkciu na porušenie práv žalobcu.

Splnomocnený zástupca žalobcu v 1. rade na tomto ostatnom pojednávaní zotrval na svojom písomnom vyjadrení pričom zdôraznil, že žalovaný v 1. rade ako ústredný orgán štátnej správy pri posudzovaní žiadostí žiadateľov musí konať podľa zákona a v jeho medziach. Žiadosť žalobcu na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody podľa zák. č. 58/1969 Zb. bola zamietnutá stanoviskom žalovaného v 1. rade zo dňa 11.5.2005. Táto žiadosť žalobcu bola podľa žalovaného v 1. rade zamietnutá vzhľadom na skutočnosť, že vo veci absentuje právny titul pre priznanie uplatnenej náhrady škody, nakoľko nebolo preukázané, že vôbec existovalo súdne rozhodnutie, ktoré by zrušilo pre nezákonnosť rozhodnutie Okresného súdu O. v konaní vedenom pod sp. zn. 13C/1238/1990 vo veci návrhu o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva. Táto vec bola právoplatne skončená rozsudkom Okresného súdu O. z 29.5.2003 a pokiaľ sa žalobca domnieva, že náhradu škody možno odvodiť od rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cz/39/1990 z 25.7.1990, tak v kontexte vyššie uvedeného je podľa žalovaného v 1. rade tento rozsudok bezpredmetný ale s poukazom na ust. § 22 ods. 2 zák. č. 58/1969 Zb. vzniesol žalovaný v 1. rade námietku premlčania práva žalobcu domáhať sa náhrady škody podľa cit. zákona, nakoľko prvý žalobný návrh žalobcu bol v tejto veci súdu doručený dňa 12.2.2010, teda zjavne po uplynutí doby desať rokov odo dňa doručenia žalobcovi zrušujúce súdne rozhodnutie, a to rozsudku Najvyššieho súdu SR zo dňa 25.7.1990.

Splnomocnená zástupkyňa žalovaného v 6. rade na pojednávaní poukázala na skutočnosť, že v prípade ak by aj tvrdenie žalobcu ohľadom jeho práva na vrátenie súdneho poplatku bolo pravdivé, je zarážajúce, že žalobca aj napriek uplynutiu viac ako piatich rokov od vydania tohto uznesenia nežiadal Daňový úrad o vrátenie týchto finančných prostriedkov. Podľa žalovaného v 6. rade sú súdne rozhodnutia, ktorými sa vracajú súdne poplatky realizované okamžite, pričom žalovaný v 6. rade nemal vedomosť, žeby tomu nebolo tak aj v tejto veci. S poukazom na uvedené preto žalovaný v 6. rade žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

Na priamu otázku, aby žalobca podrobne špecifikoval konanie, v ktorom došlo k nesprávnemu úradnému postupu na základe ktorého si uplatňuje v tomto konaní svoj nárok, žalobca súdu priamo neodpovedal len uviedol, že konanie o vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, ktoré bolo vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 11C/1992/80 priamo nadväzuje na konanie sp. zn. 13C/1238/1990, v ktorom došlo k porušeniu práv žalobcu ako aj jeho rodiny.

Ku skutočnosti, akým konkrétnym nesprávnym postupom konajúcich štátnych orgánov a akými rozhodnutiami bola žalobcovi spôsobená škoda, resp. ujma, žalobca súdu uviedol, že táto bola spôsobená tým, že jeho matka nebola volaná na súdne pojednávania a bolo jej upreté právo, aby bola účastníčkou konania po nebohom bratovi žalobcu, pričom žalobca opäť poukázal na údajnú trestnú činnosť sudcov Okresného súdu O.. Štátne orgány doposiaľ trestné oznámenia žalobcu odmietali, čím podľa žalobcu morálne zlyhali.

Záverom žalobca poukázal na činnosť údajne „skorumpovanej“ v tom čase samosudkyne Okresného súdu O. a teraz sudkyne Krajského súdu O. JUDr. M. C., ktorá úmyselne zle protokolovala ohliadku zo dňa 23.2.1995 a spolu s údajnou vrahyňou P. mali podľa žalobcu zatajiť, že v zadnej časti dvora sa dá postaviť rodinný dom, čím bolo žalobcovi upreté právo postaviť si v zadnej časti pozemku rodinný dom, na čom rovnako spolupracoval aj JUDr. Y. J..

Zo žalovaným v 1. rade predloženého správneho spisu súd zistil, že žalovaný v 1. rade nevyhovel žiadosti žalobcu zo dňa 18.12.2004, ktorou si žalobca uplatnil nárok na náhradu škody, ktorá mala žalobcovi vzniknúť nesprávnym úradným postupom a nezákonným rozhodnutím Okresného súdu v O. vo veciach sp. zn. 11C/992/80, 13C/1238/90, 9C/280/91 a Krajského súdu v C. vo veci sp. zn. 14Co/140/96, ktorými bolo rozhodnuté o zrušení a vyporiadaní spoluvlastníctva k nehnuteľnosti a neplatnosti darovacej zmluvy.

Ako dôvod, pre ktorý žalovaný v 1. rade nevyhovel žiadosti žalobcu tento uviedol, že žalobca nepredložil tieto rozhodnutia s vyznačenou doložkou ich právoplatnosti, a teda žalobca nepreukázal podmienku uvedenú v ust. § 4 ods. 1 veta prvá zák. č. 58/1969 Zb., t.j. že doposiaľ právoplatné rozhodnutia boli pre nezákonnosť zrušené príslušným súdom.

Z ďalšieho žalovaným v 1. rade predloženého správneho spisu, ktoré žalovaný v 1. rade viedol pod č. 26944/2009-532/47 súd zistil, že žalobca sa obrátil so žiadosťou o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody na Generálnu prokuratúru SR podaním zo dňa 23.2.2009 s tým, že táto žiadosť bola v časti, ktorá sa týkala namietaného pochybenia prokurátora Okresnej prokuratúry O. JUDr. M. I., na základe podnetu ktorého začal Okresný súd O. bez návrhu konanie pod sp. zn. 15Ps/10/2007 o obmedzenie spôsobilosti na právne úkony týkajúce sa osoby žalobcu, vybavená listom pre žalobcu zo dňa 6.4.2009 tak, že postup Okresnej prokuratúry O. bol v súlade so zákonom, keď vzhľadom na existenciu početných urážlivých písomných podaní bola prokuratúra oprávnená súdu zaslať podnet a bolo na úvahe súdu, či začne konanie bez návrhu.

Zároveň Generálna prokuratúra SR zo dňa 6.4.2009 odstúpila žalovanému v 1. rade z dôvodu príslušnosti na ďalšie konanie časť podaní žalobcu označených ako žaloba o náhradu škody, ktorá mala byť spôsobená rozhodnutiami Okresného súdu v O. vo veciach sp. zn. 11C/992/80, 13C/1238/90, 9C/280/91. Žalovaný v 1. rade tieto žiadosti vybavil vyrozumiením pre žalobcu zo dňa 4.5.2009 tak, že odstúpené podanie z Generálnej prokuratúry SR založil ad acta s poukazom na predchádzajúci list zo dňa 12.9.2007 s tým, že týmto považuje odstúpenú žalobcu žiadosť o náhradu škody za vybavenú.

Z listu žalovaného v 1. rade pre žalobcu zo dňa 12.9.2007 ohľadom žiadosti žalobcu o odškodnenie sumou 200.000,- Sk z dôvodu údajnej majetkovej, nemajetkovej a spoločenskej ujmy súd zistil, že žalovaný v 1. rade nezistil nijaké zákonné dôvody, ktoré by zakladali právo na zmenu pôvodného stanoviska žalovaného v 1. rade.

Vychádzajúc z právneho názoru Krajského súdu v O., ktorý svojím rozhodnutím č.k. 16Co/132/2010-24 zo dňa 6.9.2010 zrušil prvostupňové uznesenie v tejto veci, ktorým súd podanie žalobcu aj po jeho doplnení odmietol a vrátil vec na ďalšie konanie, pričom v odôvodnení Krajský súd v O. uviedol, že žalobca presne označil účastníkov konania na žalovanej strane, pričom z podania je zrejmé, že jeho návrh smeruje proti Slovenskej republike zastúpenej Ministerstvom spravodlivosti SR a zároveň podľa odvolacieho súdu je z podaní žalobcu zrejmé čoho sa domáha, t.j. že žalobca sa domáha zaplataenia nemajetkovej ujmy vo výške 16.596,96 eur z titulu náhrady škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom konajúcich štátnych orgánov, ktorým právnym názorom odvolacieho súdu je súd prvého stupňa viazaný posúdil súd návrh žalobcu v intenciách určených odvolacím súdom a po vykonanom dokazovaní súd musí konštatovať, že žalobca neunesol dôkazné bremeno, a to nielen vo vzťahu k pôvodne jedinému žalovanému ale aj po rozšírení žaloby k ostatným žalovaným.

Právny režim nároku na náhradu škody spôsobenej rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom sa do 1. júla 2004 riadil právnym režimom Zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škody spôsobené rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym postupom a od 1. júla 2004, kedy nadobudol účinnosť Zákonom č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov

Podľa § 120 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (OSP) účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Podľa § 153 ods. 1 OSP súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Po vykonanom dokazovaní predloženými listinnými dôkazmi uvedenými vyššie a samotnej žaloby, má súd za to, že žalobca vo veci žalobné bremeno neunesol. Žalobca jednak súdu nepreukázal v akom konaní, pred akým súdom a akým rozhodnutím mu bola spôsobená škoda, keď uvádzal, že táto mu mala vzniknúť porušením Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd, klientelizmom a diskrimináciou žalobcu prokurátorom Okresnej prokuratúry O. JUDr. M.G. I. vo veciach vedených na Okresnom súde O. pod sp. zn. 11C/992/80 a sp. zn. 13C/1238/90 ako aj konaním samosudcov Okresného súdu O., a to konkrétne JUDr. B. I., JUDr. M. C., JUDr. Š. A., JUDr. Š.E. J., JUDr. B. A. a JUDr. Y. J.. Zároveň žalobca uvádzal, že táto škoda mu mala vzniknúť nezákonným nie rozhodnutím ale nesprávnym postupom Krajského súdu v O. v konaní vedenom pod sp. zn. 3S/32/2006, Krajského súdu v Košiciach, prípadne trestným konaním JUDr. M. O., advokáta a jeho manželky notárky Mgr. U. O..

Zároveň žalobca, a to aj napriek tomu, že ho na to súd najskôr písomne a neskôr po zrušení odmietnutia jeho podania aj ústne na pojednávaniach vyzýval, nekonkretizoval, ktorým konkrétnym rozhodnutím vo vyššie uvedených konaniach mu bola táto škoda spôsobená, naviac žalobca nepreukázal, aj keď ho zaťažovalo dôkazné bremeno, že niektoré z rozhodnutí, ktorým mu mala byť spôsobená škoda bolo po právoplatnosti zrušené pre nezákonnosť.

Rovnako vychádzajúc z obsahu vyjadrení žalobcu tento si svoj nárok voči žalovaným v 2., 3., 4. a 5. rade podľa svojho vyjadrenia uplatnil titulom nezákonného vyvlastnenia bližšie nešpecifikovaných, a to ani vlastnícky ani parcelným číslom, pozemkov nachádzajúcich sa pod diaľničným úsekom D1 M. - B., kde však nijako súdu nešpecifikoval, ktoré pozemky boli takto nezákonne vyvlastnené, akým spôsobom resp. k porušeniu akých ustanovení právnych predpisov došlo pri tomto vyvlastňovacom konaní a aká škoda týmto údajným nezákonným postupom vznikla žalobcovi. Zároveň z podaní a ani z vyjadrení žalobcu nie je zrejmé prečo majú žalovaní za takto uplatnenú škodu zodpovedať spoločne a nerozdielne.

Rovnako je tomu tak aj pri špecifikácii náhrady škody, ktorú žalobca súdu predložil ako rukou dopísanú do uznesenia Krajského súdu v O. č.k. 19NcC/4/2011, v ktorom okrem iného svoju škodu uplatnenú voči obci K. a zrejme aj voči žalovaným v 2. a 4. rade odôvodňoval stratou časti parcely č. XXXX, ktorá mala nastať v rámci konania Registra obnovenej evidencie pôdy, keď táto parcela mala byť odcudzená žalovanému v 3. rade a predaná pánovi K.. Zhodne s vyššie uvedenou konštatáciou možno posudzovať aj žalobcom uvádzané špekulatívne konanie zamestnancov Správy katastra O., ktorí umožnili bývalému predsedovi Okresného súdu O. JUDr. Y. J. podľa žalobcu vedome, násilne a diskriminačne vyvlastniť súkromný pozemok ako aj vyjadrenie žalobcu ohľadom pochybenia predsedníčky senátu Krajského súdu v O. JUDr. J. A..

Pokiaľ žalobca túto škody spôsobenú nezákonným úradným postupom odvodzoval od správania splnomocneného žalovaného v 1. rade JUDr. B. O., ktorou mu mal tento spôsobiť traumu na pojednávaní dňa 26.1.2011, a to tým, že ako zástupca žalovaného v 1. rade neuznal ani čiastočne nárok žalobcu prípadne nerešpektoval jeho práva. V tejto súvislosti súd konštatuje, že ani podľa vyššie uvedených špeciálnych zákonných ustanovení o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu resp. jeho nezákonným postupom a ani podľa všeobecných ustanovení zodpovednosti za škody upravených v §§ 420 a nasl. Občianskeho zákonníka žalobca nepreukázal vznik tejto škody, keď podľa týchto všeobecných ustanovení nijako nepreukázal porušením akej právnej povinnosti žalovaného v 1. rade malo dôjsť k tejto škode. Nesprávny úradný postup už vôbec nemožno vyvodzovať zo žalobcom uvádzaného údajného pochybenia bývalej sudkyne Okresného súdu O. JUDr. M. C., ktorá mala úmyselne zle protokolovať ohliadku zo dňa 23.2.1995 v spolupráci s JUDr. Y. J..

Súd v sporovom konaní nemá povinnosť ani právo upozorňovať účastníkov na nedostatočné dôkazy, prípadne chýbajúce dôkazy a navrhovať im predloženie takých dôkazov, ktoré dostatočne podporia ich tvrdenia. Takýto postup súdu by bol v rozpore nielen s ustanovením citovaného § 120 ods. 1 OSP, ale aj so zásadou rovnosti účastníkov konania uvedenou v ustanovení § 18 ods. 1 OSP.

Dokazovanie v občianskom procesnom práve je v sporovom konaní založené na prejednávacej zásade, ktorá je vyjadrená v citovanom ustanovení § 120 ods. 1 prvá veta OSP. Sporové konanie ovládané touto zásadou je chápané tak, že tvrdiť skutočnosti a navrhovať dôkazy je vecou účastníkov. Zistený skutkový stav je tak predovšetkým výsledkom dôkaznej aktivity účastníkov.

Aby mohol žalobca, ktorého primárne v občianskom súdnom sporovom konaní uspieť, musí preto k svojim skutkovým tvrdeniam navrhnuť také dôkazy, z ktorých by súd mohol po ich vykonaní a zhodnotení dospieť k záveru, že žalobca má právo, ktorého uspokojenia sa vo veci domáha. Pri zisťovaní skutkového stavu, súd v zásade (s výnimkou ust. § 120 ods. 1 tretia veta OSP) vždy vychádza len z tých dôkazov, ktoré boli na návrh účastníkov vykonané. Ak žalobca potrebné dôkazy nepredloží, znamená to, že neuniesol dôkazné bremeno, následkom čoho súd nemôže žalobe vyhovieť.

Z uvedených dôvodov súd podľa ustanovenie § 153 ods. 1 OSP rozhodoval podľa skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, pričom dospel k záveru, že nárok žalobcu, ktorým sa domáhal spoločne a nerozdielne voči všetkým žalovaným zaplata sumy 16.596,96 eur nie je ani z časti dôvodný nakoľko žalobca nielen že nepreukázal žiadnu z podmienok na uplatnenie tohto nároku, a to či už podľa špeciálnych zákonných predpisov alebo podľa všeobecných ustanovení o náhrade škody podľa Občianskeho zákonníka ale zároveň nepreukázal ani svoju aktívnu legitimáciu v tomto konaní, t.j. že škoda vznikla jemu alebo jeho právnenému predchodcovi a rovnako nepreukázal ani pasívnu legitimáciu, t.j. že za škodu zodpovedá žalovaný v 1. rade ako zástupca štátu a okrem štátu, že túto škodu spôsobili aj ostatní žalovaní a rovnako, že táto zodpovednosť za škodu má byť solidárna t.j. že majú zodpovedať spoločne a nerozdielne.

Na margo žalobcom uplatnenej časti škody voči Daňovému úradu O. vo výške 66,39 eur, ktorú si uplatnil titulom vrátenia celého zaplateného súdneho poplatku v konaní vedenom pred Krajským súdom v O. pod sp. zn. 3S/32/2006, ktorý svojím rozhodnutím č.k. 3S/32/2006-56 zo dňa 24.7.2007 uložil vrátiť žalobcovi len sumu 59,75 eur v tom čase 1.800,- Sk, nie však celý zaplatený súdny poplatok žalobcom vo výške 2.000,- Sk súd poukazuje, že žalobca si mohol opravným prostriedkom uplatniť nárok na vrátenie celého zaplateného súdneho poplatku a nárok na zaplata už právoplatne vrátenej časti súdneho poplatku si mohol žalobca v prípade, ak by bolo pravdivé toto jeho tvrdenie, že mu nebol vrátený ani v tej časti, ktorej vrátenie nariadil Krajský súd v O., uplatniť v rámci vykonávacieho konania.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, keďže žalovaní mali v konaní plný úspech, nakoľko súd žalobu v celom rozsahu zamietol, preto žalobca nemá právo na náhradu trov konania. Vzhľadom na to, že žalovaní si v zmysle § 151 ods. 1 O. s. p. trovy konania neuplatnili a zo spisu žiadne trovy žalovaných nevyplývajú, súd žiadnemu zo žalovaných náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Prešove prostredníctvom tunajšieho súdu v počte vyhotovení podľa počtu účastníkov a jedno vyhotovenie pre potreby súdu.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že po:

- a) v konaní došlo k vadám uvedených v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a)

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove mal. detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.